

Đề bài: Hãy viết đoạn văn trình bày suy nghĩ của mình về lối sống thờ ơ, vô cảm với những người thân xung quanh mình của một bộ phận giới trẻ trong cuộc sống hôm nay.

Bài làm

Nói về sự sẻ chia trong xã hội, nhà thơ Tố Hữu đã từng có những vần thơ thấm đượm triết lí nhân sinh:

*“Đã là con chim chiếc lá
Con chim phải hót, chiếc lá phải xanh
Lẽ nào vay mà không trả?
Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình?”*

Thế nhưng dường như khi xã hội càng phát triển, đời sống con người ngày càng nâng cao cũng là lúc họ trở nên thờ ơ, vô cảm với nhau hơn. Và chính lối sống đó đã phần nào khiến cho xã hội trở nên xấu xí và mất tính nhân văn.

Vậy bệnh vô cảm mà chúng ta hay nói là gì? Vô là không, cảm tức là cảm xúc. Vô cảm tức là không có cảm xúc, không quan tâm đến mọi người hay đời sống xung quanh mình thế nào. Khi mà đất nước ngày càng phát triển sự ra đời của khoa học công nghệ, áp lực của đồng tiền chính là nguyên nhân khiến cho con người sống thờ ơ, vô cảm, thiếu trách nhiệm với người thân, gia đình và cộng đồng hơn. Bệnh vô cảm tuy không phải là thuật ngữ y học song sức “lây lan” của nó vô cùng khủng khiếp. Nó trở thành một trong những vấn đề khiến con người ta trăn trở không thôi.

Vậy nguyên nhân của bệnh thờ ơ vô cảm là do đâu? Trước hết đó là do áp lực của cuộc sống. Khi mà con người ta mở mắt thức dậy hay bước chân ra đường đã phải chịu sức ép của cơm áo gạo tiền. Dần dà họ bỏ đi những điều xung quanh tất cả chỉ tập trung cho mục tiêu duy nhất đó là kiếm được nhiều tiền mà thôi. Nguyên nhân thứ hai cũng có thể coi là sâu xa nhất đó chính là sự phát triển của mạng xã hội internet. Thế giới ảo có vô số điều mới mẻ thu hút mà ở đó con người ta thỏa sức được thể hiện cái tôi của mình và dần dần họ cần thế giới đó hơn là những người bên cạnh mình. Những nguyên nhân đó đã đẩy con người trở nên cách xa nhau hơn.

Quay trở lại với truyền thống tương thân tương ái của dân tộc Việt Nam. Trong suốt chiều dài dựng nước giữ nước, chúng ta luôn tự hào bởi có một tinh thần dân tộc sâu sắc, “nhiều điều phủ lấy giá gương”, thế nhưng ở xã hội hiện đại truyền thống này dường như đang dần bị mai một. Và càng nguy hại hơn khi nó ngày càng “ăn sâu” vào đối tượng giới trẻ hiện tại.

Giới trẻ là thế hệ mầm tương lai của đất nước, người ta gửi gắm những điều tốt đẹp nhất vào họ. Thế nhưng dường như thực trạng hiện nay nó trở nên vô cùng xa vời. Có rất nhiều các trường hợp vô cảm xảy ra xung quanh chúng ta có thể kể đến như: Một cô gái bị bạn trai đánh đập giữa đường thế nhưng thay vì vào can ngăn thì các bạn trẻ lại chọn cách đứng xem. Điều đó vô tình khiến cho xã hội chúng ta trở nên xấu xí và mất văn minh hơn. Dường như, họ đang lo lắng cho sự an toàn của bản thân, lo cho việc của mình hơn là bao đồng chuyện thiên hạ. Thế nên mới có sự việc cô gái tai nạn thương tâm giữa đường mà chẳng ai cứu giúp thế rồi chờ khi xe cứu thương đến cô ấy đã tử vong từ bao giờ. Chao ôi chưa bao giờ mạng người trong xã hội này lại rẻ rúm đến vậy.

Bên cạnh những tác hại to lớn mà nó mang đến cho xã hội thì căn bệnh thờ ơ vô cảm này còn tác động sâu sắc tới bản thân của mỗi bạn trẻ. Những người sống thờ ơ, vô cảm thường sống trong một vỏ bọc do chính mình tạo nên. Lâu dần họ sẽ trở nên tự kỉ mà căn bệnh tự kỉ hiện là một trong những căn bệnh nguy hiểm dẫn đến nguy cơ tử vong rất cao. Vậy thì sao bạn không mở lòng chia sẻ với mọi người xung quanh? Bởi lẽ yêu thương chỉ thực sự nảy mầm khi bạn biết cho đi và nhận lại mà thôi.

Bệnh vô cảm, thờ ơ chính là những vũ khí giết người âm thầm và nguy hiểm nhất. Nó khiến cho con người trở nên có khoảng cách và xã hội trở nên xấu xí hơn. Vì thế chúng ta những người trẻ hãy ra sức ngăn chặn nó, bởi như thế tức là chúng ta đang bảo vệ cuộc sống của chính mình và giữ gìn truyền thống tốt đẹp tương thân tương ái của dân tộc.